

РЕШЕНИЕ

№ 4402

гр. София, 03.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 06.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **1949** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба вх.№ Е-12-00-3/08.02.2023г. по описа на КЕВР от „Албена“ АД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [община], к.к. „А.“ чрез пълномощник, Адвокатско дружество „С. и Д.“ със съдебен адрес [населено място], [улица] срещу Решение №Ж-47/19.01.2023г. на КЕВР, с което на осн. чл.13, ал.8 вр. чл.22, ал.1, т.3 от ЗЕ и чл. 27, ал.2, т.6 от АПК е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх.№ Е-12-00-3/05.01.2023г. По съществуващите си твърдения са за незаконосъобразност на оспорения акт, като постановен в нарушение на материалния закон и административно производствените правила. Жалбоподателят иска отмяна на решението на КЕВР и връщане на преписката на административния орган за разглеждане и произнасяне по сигнала. Счита, че административният орган недопустимо се е произнесъл по сигнал вх.№ Е-12-00-3 от 05.01.2023г. на „Албена“ АД, погрешно приемайки го като жалба, без да се съобрази, че със сигнала се иска извършване на съответна проверка, а при констатирано нарушение, установяването на които влизат в правомощията на КЕВР като административен орган, да се наложи санкция на нарушителя по установения за това законов ред.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез пълномощник поддържа жалбата, моли съда

да уважи жалбата и да отмени решението на КЕВР като съобрази, че при постановяването му и при самото му разглеждане са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, навежда твърдения за нищожност на решението поради липсата на компетентност. Претендира присъждане на разноски по делото и прави възражение за прекомерност на поисканите от заинтересованата страна разноски.

Ответникът по жалбата – Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез процесуалния си представител в съдебно заседание, изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на поисканите от Е. „Север“ АД и от „Албена“ АД разноски.

Заинтересованата страна „Електроразпределение Север“ АД чрез адв. К., преупълномощена от Адвокатско дружество „В., Ж. и партньори“ поддържа становището на КЕВР и оспорва жалбата, моли съда да остави в сила оспореното решение на КЕВР, като правилно и законосъобразно. Претендира разноски и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на жалбоподателя.

Административен съд София-град, като взе предвид данните по делото, мотивите в атакуваното решение на КЕВР и доводите в жалбата, преценява следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна в срока по чл.149, ал.1 от АПК.

По същество, същата е основателна по следните съображения. В КЕВР е подаден сигнал вх.№Е-12-00-3 от 05.01.2023г. от „Албена“ АД с ЕИК[ЕИК] с посочено правно основание чл.104 вр. чл.119 АПК срещу незаконосъобразни и увреждащи действия на длъжностни лица от „ЕРП-Север“ АД относно енергийната сигурност на всички подземни електропроводи и кабелни линии, вкл. и на съответните трафопостове, собственост на „Албена“ АД на територията на к.к. А.. В сигнала е направено фактическо изложение, че „Албена“ АД е собственик на всички електропроводи и кабелни линии /СрН и НН/, включително и на съответните трафопостове на територията на к.к. А., като средствата за търговско измерване на получаване на ел. енергия в комплекса се намират в 6-те бр. изводи /килии/, находящи се в подстанция А. /собственост на „ЕСО“ ЕАД/, която се намира извън територията на комплекса. „ЕРП-Север“ АД има само 6 броя електромера /СТИ/, намиращи се в 6-те броя изводи /килии/в подстанция А., през 2015г. „ЕРП-Север“ АД е предявил отрицателен установителен иск, че „Албена“ АД не е собственик на всички подземни електропроводи и кабелни линии на територията на комплекса, като съдебният спор е прекратен поради отказ от исковете от страна на „ЕРП-Север“ АД – ищец по делото. Съгласно описаната в сигнала фактическа обстановка, е налице влязло в сила съдебно решение на АССГ и последващо решение на КЕВР в полза на „Албена“ АД, с което електроразпределителното дружество е било задължено да съгласува проектите и да изгради К., отделна от търговската на местата на СТИ в подстанция А., които и до момента лицензионният оператор не са изпълнени. С писмо изх.№ВхК- ЕДН-6157#1 от 19.12.2022г. „ЕРП Север“ АД е отказало да отстрани авария, възникнала на

24.11.2022г. при трафопост С., собственост на Е.-Север АД, въпреки направеното от страна на „Албена“ АД искане. Въпреки съдебните решения относно правото на собственост върху електропроводите и кабелни линии в к.к. А., електроразпределителното дружество продължава според сигнала да поддържа становище, че е собственик на електроразпределителната мрежа в комплекса, позовавайки се на нормата на чл.67, ал.1 от Закона за енергетиката. Със същия сигнал се претендира обезщетение на нанесени на „Албена“ АД щети – неотстраняване на авария, възникнала на трафопост С., собственост на Е. Север АД на дата 24.11.2022г. Застрашена била енергийната сигурност в комплекса поради бездействията на Е. Север АД в нарушение на ЗЕ и общите условия на Е. Север АД. Въз основа на така изнесената фактическа обстановка е отправена молба за предприемане правни и фактически действия по установяване на изложеното чрез извършване на съответна проверка, като се постановят съответните административни актове съобразно правомощията във връзка с неизпълнението на съдебни и административни актове от страна на „ЕРП-Север“ АД и до санкциониране на „ЕРП-Север“ АД. Сигналът е адресиран до Министъра на енергетиката и до Председателя на КЕВР. Към същия не са приложени документи и други доказателства.

По подадения сигнал, приет от КЕВР като жалба, е назначена проверка и е изготвен доклад от Дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ с мнение на осн. чл.13, ал.8 вр. чл.22, ал.1, т.3 от ЗЕ и чл.27, ал.2, т.6 от АПК комисията да вземе решение, с което да прекрати административното производство, образувано по жалба вх.№Е-12-00-3/05.01.2023г., подадена от „Албена“ АД срещу „Електроразпределение Север“ АД. В същия доклад се посочва, че „Електроразпределение Север“ АД е притежател на Лицензия за разпределение на електрическа енергия №Л-138-07 от 13.08.2004г. Прието е, че съгласно чл.83, ал.1 от ЗЕ устройството и експлоатацията на електроенергийната система се осъществяват съгласно норми, предвидени в т.1 до т.3, които съгласно ал.2 с.з. се издават от Министъра на енергетиката. Наредба №РД-16-57 от 28.01.2008г. за дейността на операторите на електроенергийната система и на разпределителните мрежи, както и на оперативния дежурен персонал от електроенергийните обекти и електрически уредби на потребителите, е издадена отново от Министерство на икономиката и енергетиката. Повдигнатите въпроси относно определяне и прилагане на сервитутните права за енергийните обекти, са регламентирани в раздел II, като съгласно чл.64, ал.9 от ЗЕ размерите, разположението и специалният режим на упражняване на сервитутите са индивидуални за различните обекти, като се определят по ред и начин, предвидени в наредба на министъра на енергетиката, министъра на земеделието, храните и горите и министъра на регионалното развитие и благоустройството. Относно заявените претенции за обезщетение за нанесени щети КЕВР не дължал произнасяне, тъй като редът за реализиране имуществената отговорност се осъществява по граждански ред чрез предявяване на иск пред съответния компетентен съд. Относно искането за изграждане на контролно мерене КЕВР е дала задължителни указания на Е. Север и е уважила искането на „Албена“ АД. Дружеството е отправило изисквания за промяна в техническия проект, като изпълнението на същите отново било извън компетенцията на КЕВР. Предвид изложеното е направен извод, че жалбата не попада в обхвата на жалбите, които КЕВР има законово правомощия да разглежда. Правомощията на комисията по разглеждане на жалби и решаване на спорове са

регламентирани от законодателя изчерпателно в чл.22, ал.1 от ЗЕ, като редът за подаване, разглеждане и процедура за доброволно уреждане на спорове е уреден в Наредбата по чл.60 от ЗЕ – Наредба №3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Съобразно чл.13, ал.8 ЗЕ вр. чл.27, ал.2, т.6 АПК са проверени предпоставките за допустимостта на искането и за участието на заинтересованите граждани или организации в производството по издаването на индивидуалния административен акт и за наличие на други специални изисквания, установени със закон /в случая изискванията на чл.22, ал.1 от ЗЕ/. С оглед горното е изведено заключение, че жалбата, подадена от „Албена“ АД срещу „Електроразпределение Север“ АД е недопустима за разглеждане по същество от КЕВР. С оглед така описаната нормативна рамка, КЕВР е приела, че сигналът, с който е сезирана, определен като жалба, не попада в обхвата на осъществявания от КЕВР контрол. По тези мотиви и на основание чл.13, ал.8 вр. чл.21, ал.1, т.3 от ЗЕ и чл.27, ал.2, т.6 АПК е постановено решението, с което е прекратено административното производство по жалбата като недопустима за разглеждане по същество от КЕВР.

Доклад вх.№Е-Дк-69 от 13.01.2023г. е приет на закрито заседание на КЕВР в състав „Енергетика“, ръководено от председателя на комисията д-р И. Н. И. и в присъствие на членът на комисията Б. Г.. Съгласно извлечение от протокол №28 от 19.01.2023г., решението е взето с два гласа „за“ /доц. Д-р И. И. и Б. Г./, от които един глас /Б. Г./ на член на комисията със стаж в енергетиката.

Процесното решение №Ж-47/19.01.2023г. е изпратено на изпълнителния директор на „Албена“ АД с придружително писмо изх.№Е-12-00-3 от 23.01.2023г., получено на 30.01.2023г., видно от известие за доставяне чрез лицензиран пощенски оператор „Български пощи“.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав стигна до следните правни изводи:

Относно искането за прогласяване на нищожност на Решение №Ж-47 от 19.01.2023г. на КЕВР поради липса на компетентност на органа, който го е постановил, съдът намира същото за неоснователно. В правната доктрина, която недвусмислено се възприема и от формираната по въпроса съдебна практика, се приема, че наред с унищожаемостта, нищожността е вид недействителност на правният акт, при която нищожните актове изначално нямат правно действие и не могат да породят и не пораждаат правни последици. Нищожността и унищожаемостта, като правни институти, са приложими в частното и в публичното право. В административното право няма разграничение между основанията за нищожност от тези за унищожаемост. За разлика от това, в частното право законодателят в чл.26-33 от ЗЗД е въвел такова разграничение. Това, както и презумпцията за законност на индивидуалните административните актове са причините, за да се приеме, че нищожността в административното право се прилага по изключение /арг. от Решение №2 от 2002г. на Конституционния съд по к.д. №2 от 2002г/. Липсата на правна уредба на нищожността в административното право поставя въпросът за критериите, въз основа на които се разграничават нищожните от унищожаемите административни актове. В правната доктрина е утвърдено разбирането, че изискванията за

законосъобразност на административния акт, които са посочени в чл.146 АПК са приложими при унищожаемост и при нищожност, като изключително тежките пороци водят до нищожност, а тези с по-малък интензитет обосновават унищожаемостта на административните актове. Т.е. разграничението на нищожен от унищожаем административен акт се основава на преценка на степента или тежестта на порока с оглед отделните основания за законосъобразност по чл.146 АПК. Съдът намира, че в процесния случай липсва основания по чл.146 АПК, обосноваващи нищожността на процесното решение на КЕВР. Компетентността е основно понятие за публичното право, чрез което се осигурява упражняването на държавната власт, чрез разпределение на държавните функции между отделните органи на държавната власт. Компетентността е правосубектността на държавния орган, в случая КЕВР да се произнася с властнически волеизявления, чиито предмет е определен в закон, в случая материалният закон е Закона за енергетиката. За да е незаконосъобразен административният акт, същият следва да е издаден от компетентен орган. В случая компетентността на КЕВР да постанови административния акт произтича и се обосновава по безпротиворечив начин от разпоредбите на ЗЕ в редакциите им, относими към постановяване на посоченото решение. Съгласно чл.22, ал.1 Комисията разглежда жалби на:

1. ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, и на потребители срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги;
2. клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон;
3. лицензианти срещу лицензианти, свързани с изпълнението на лицензионната дейност по този закон, както и на В и К оператори срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги;
4. членовете на органите на оператора на преносна мрежа, на отговорниците по съответствието при оператор на преносна мрежа и на лицата по чл. 81д, ал. 9 при прекратяване на техните правоотношения в предвидените от този закон случаи.

Съгласно чл.10, ал.1 от ЗЕ, ред. ДВ бр.17 от 2015г. регулирането на дейностите в енергетиката и във водоснабдяването и канализацията се осъществява от КЕВР, като според чл.11, ал.1 от ЗЕ, ред. ДВ бр.9 от 2022г. КЕВР е колегиален орган, състои се от 5 членове, включително председател. Комисията е постоянно действащ орган, който заседава, ако присъстват повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав /чл.13, ал.1 от ЗЕ, ред. ДВ бр.35 от 2015г/. Комисията разглежда и решава постъпилите жалби в два състава, както следва: състав „Енергетика“ , който включва председателя и членовете със стаж в областта на енергетиката и състав „Водоснабдяване и канализация“, който включва председателя и членовете със стаж в областта на водоснабдяването и

канализацията – чл. 13, ал.2, т.1 от ЗЕ, ред. ДВ, бр.9 от 2022г. По аргумент от чл.13, ал.3, т.1 от ЗЕ, ред. ДВ бр.9 от 2022г. КЕВР се произнася с мотивирани решения, които се приемат с мнозинство повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав, от които поне един от членовете със стаж в енергетиката – при упражняване правомощия на комисията в енергетиката. Въздържане от гласуване не се допуска, а начинът на гласуване на всеки гласувал и мотивите на всеки гласувал против се отразяват в протокола към решението – чл.13, ал.4 от ЗЕ. Визираните разпоредби от ЗЕ в редакции, относими по време към процесния административен акт, очертават обстоятелствата, при наличието на които комисията разполага с компетентност да постанови решение като оспореното понастоящем такова. Видно от извлечението от Протокол №28 от 19.01.2023г. /л.11-14/ се установява, че на закрито заседание, проведено на 19.01.2023г. от тримата членове на състав „Енергетика“ на КЕВР са присъствали двама – председателят и един член със стаж в областта на енергетиката, които са гласували „за“. Т.е. заседанието на специализирания състав „Енергетика“, на което е постановено процесното решение, е проведено от компетентния състав, заседавал при наличие на изискуемия по чл. 13, ал.1 от ЗЕ ред. ДВ бр.35 от 2015г. кворум /двама от трима членове/, а решението е постановено при наличие на предвиденото в чл.13, ал.3, т.1 от ЗЕ ред. ДВ бр.9 от 2022г. мнозинство. Не се споделят аргументите, наведени от жалбоподателя, за приложимост на чл.35 и чл.36 от Правилника за дейността на Комисията за енергийно и водно регулиране и на нейната администрация /ПДКЕВРНА/ в редакция, към датата на постановяване на решението, предвид йерархичността на нормативните актове, въведена със Закона за нормативните актове. Съгласно чл.15, ал.3 от ЗНА ако постановление, правилник, наредба или инструкция противоречат на нормативен акт от по-висока степен, правораздавателните органи прилагат по-високия по степен акт. В настоящия случай дори и да е налице противоречие между ЗЕ и ПДКЕВРНА, в относими по време разпоредби, регламентиращи изискванията за кворума и мнозинството на специализираните състави на КЕВР, то е несъмнено, че следва да се приложи ЗЕ, а не правилника. Изискванията за кворума и мнозинството на специализирания състав „Енергетика“ на КЕВР са се изменили със ЗЕ на 01.02.2022г. и от този момент действат новите изисквания на специалния закон ЗЕ. Правилникът е съобразен със ЗЕ със ЗЕ в обсъжданата част на 02.05.2023г., поради което в периода от 01.02.2022г. до 02.05.2023г., в който период е постановено и Решение №Ж-47/19.01.2023г., изискванията за кворума и мнозинството на специализирания състав „Енергетика“ на КЕВР се определят само в ЗЕ, но не и в ПДКЕВРНА. Предвид изложеното съдът приема, че Решение №Ж-47 от 19.01.2023г. на КЕВР е постановено от компетентен орган и не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност.

По отношение релеванните в жалбата твърдения за незаконосъобразност на процесния акт, основният спор е по правната квалификация на сигнала, с който е била сезирана КЕВР и съответно приложимия ред, по който е следвало да бъде разгледан. Жалбоподателят твърди, че в случая не става реч за подадена жалба срещу лицензиант, а до искане за упражняване на задължения на КЕВР да осъществи административно и административно-наказателно съдействие и принуда в качеството си на административен орган, осъществяващ контрол в енергетиката.

Правната характеристика на акта, с който е сезирана Комисията, не се определя по формалното употребено наименование, а се извежда от съдържанието и направеното искане. В случая искането е за съдействие за преустановяване неправомерни действия от страна на „Електроразпределение Север“ АД, притежател

на лицензия за разпределение на електрическа енергия, които да бъдат осъществени след установяване на изложените факти в сигнала.

Безспорно част от тези действия на „Електроразпределение Север“ АД не са в компетентността на КЕВР, тъй като и видно от сезирането, „Албена“ АД излага факти и обстоятелства относно възникнала авария в трафопост „С.“, собственост на „Електроразпределение Север“ АД и начина на упражняване на сервитутни права от страна на лицензианта. В тази връзка е налице трайна съдебна практика и от която се установява, че исканията, свързани с претенции за заплащане на обезщетение за щети в сервитутни зони, възникнали от авария на енергийни съоръжения, следва да се претендират по общ исков ред, а не по административен пред КЕВР /Определение на ВАС по адм.д. №11216 от 2022г./

В сигнала, където е описана фактичката обстановка, обаче фигурира изрично отбелязване, че е налице влязло в сила съдебно решение на АССГ и последващо решение на КЕВР в полза на „Албена“ АД, с което „ЕРП-Север“ АД е било задължено да съгласува проектите и да изгради контролно измервателна система, отделна от търговската на местата на СТИ в подстанция „А.“. Според нормативно уредените в чл.21, ал.1 от ЗЕ правомощия на КЕВР е и одобряването на правила за работа с потребителите на енергийни услуги. По силата на т.41б. от ДР на ЗЕ „потребител на енергийни услуги“ е: а/ краен клиент, който купува енергия или природен газ, и/или б/ ползвател на преносна и/или разпределителна мрежа за снабдяването му с енергия или природен газ. Тази легална дефиниция определя кръга от лицата, явяващи се потребители и попадащи в обхвата на регулиране на отношенията между комисията като обществен регулатор и тях. Тези конкретни отношения са предмет на Правилата за измерване на количеството електрическа енергия /ПИКЕЕ/, приети от КЕВР на основание чл. 21, ал.1, т.7, във връзка с чл. 83, ал.1, т.6 от ЗЕ, обн. ДВ бр.35 от 30.04.2019г. Съгласно чл.2, ал.2 от Правилата към всяка търговска измервателна система може да бъде изградена и контролна измервателна система, резервираща търговската. Контролната измервателна система се изгражда по реда на раздел X от тези правила. Действително, с Решение Ж-291 от 13.06.2019г. КЕВР на осн. чл. 147, ал.2 от Наредба №3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, във връзка с чл. 22, ал.5 от ЗЕ е дала задължителни указания в едноседмичен срок от получаването му „Електроразпределение Север“ АД да започне процедура по съгласуване изграждането и експлоатацията на система за контролно измерване в местата на търговското измерване за обектите на „Албена“ АД съгласно нормата на чл. 59 от ПИКЕЕ, като в едноседмичен срок след приключване на дейностите по т.1 „Електроразпределение Север“ АД да представи в Комисията доказателства за изпълнението им. По делото не са представени доказателства за изпълнение на решението на КЕВР по т.1 и по т.2. В. по процесното дело сигнал /жалба/, сезирац КЕВР е подаден след отмяна на Правилата за измерване на количеството електрическа енергия и в частта Раздел X „Контролно и техническо измерване“ с Решение №1500/2017г. на ВАС, ДВ бр. 15 от 2017г., в сила от 14.02.2017г. Въпреки че към момента на подаване на сигнала действително не съществува нормативно регламентирана процедура за изграждане на контролното мерене, като с издадените от председателя на КЕВР нови ПИКЕЕ, обн.ДВ бр.35 от 30.04.2019г. това обстоятелство е отпаднало, съгласно чл.59 от ПИКЕЕ „Електроразпределение Север“ АД е било задължено да съгласува съгл. чл. 59 от ПИКЕЕ изграждането и експлоатацията на контролното мерене, поискано от „Албена“ АД. Доколкото съгласно раздел XI „Контрол за спазване на правилата“ чл..63 от ПИКЕЕ всички спорове, възникнали във връзка с прилагане на тези правила се отнасят за решаване

от КЕВР по реда на ЗЕ, то по това обстоятелство от сигнала, касаещо проверка изпълнение на Решение №Ж-291 от 13.06.2019г. и съставляващо изпълнително основание по чл.268, т.1 от АПК, именно КЕВР в лицето на държавен регулаторен орган, осъществяващ контрол в областта на енергетиката, законодателят е целял да го снабди с правомощия, гарантиращи му упражняването на този контрол.

Като е приел, че се касае до жалба, възлизаща в обхвата на чл.22 от ЗЕ, КЕВР е постановил едно неправилно решение, като е стеснил обхвата на контролните правомощия, дадени от закона на КЕВР. Не се приемат доводите на ответника, че съгласно чл.107, ал.4 от АПК сигнали могат да се подават за злоупотреби с власт и корупция, лошо управление на държавно или общинско имущество или за други незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица, тъй като КЕВР е сезирана не за действия на субектите, посочени в чл.107, ал.4 от АПК, а за действия на търговско дружество. Заинтересованата страна в съдебното производство е търговско дружество, което притежава издадена от КЕВР лицензия за дейността „разпределение на електрическа енергия“. Законодателят е задал правилата, регламентирал е правоотношенията като е търсил обезпечаване на всеобщия, обществен интерес, като целта е да се гарантира сигурността на гражданите и организациите от евентуален държавнически произвол, като същевременно е целил да обезпечи и властта, дадена от закона на институциите – КЕВР, като държавен регулаторен орган, притежава правомощия, гарантиращи му упражняването на този контрол – арг. чл.76, ал.4, т.8 от ЗЕ. Следователно, КЕВР е бил валидно сезиран за предприемане съответни правни и фактически действия по установяване изложеното в сигнала от жалбоподателя с искане за извършване на съответна проверка, както и проверка по изпълнение решение на КЕВР, с която „ЕРП-Север“ АД е бил задължен да съгласува проектите и изгради контролно измервателна система, отделна от търговската на местата на СТИ в подстанция А. и съответно предприемане действия по реда на Дял пети, глава С. от АПК.

Предвид изложеното, с оглед изхода на делото, на „Албена“ АД се дължат сторените по делото разноски на осн. чл.143, ал.1 от АПК. Жалбоподателят е претендирал присъждане на разноски, представляващи възнаграждение за един адвокат в размер на 1440лв., за което е представен договор за правна защита и съдействие от 11.05.2023г., фактура от 02.06.2023г. и авизо за нареден кредитен превод от 05.06.2023г. за същата сума. С оглед своевременно изразеното от страна на ответника възражение за прекомерност, на осн. чл. 36 от Закона за адвокатурата, вр. чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, при отчитане, че по делото е проведено едно съдебно заседание и липсата на фактическа и правна сложност, съдът намира, че дължимото адвокатско възнаграждение следва да бъде определено в размер на 1000лв.

Поради това и на основание чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК, Административен съд София-град, 67 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № Ж-47/19.01.2023г. на Комисия за енергийно и водно регулиране.

ИЗПРАЩА преписката на Комисия за енергийно и водно регулиране за ново

произнасяне по сигнал с вх. № Е-12-00-3/05.01.2023 г. на „Албена“ АД в съответствие с дадените указания по тълкуването и прилагането на закона, изложени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране да заплати на „Албена“ АД ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление – [населено място], [община], к.к. „А.“ разноси по делото в размер на 1000 /хиляда/ лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок пред ВАС от деня на получаване на съобщение, че решението е изготвено.

Съдия: